z jednim glasom zapéla. Pomisli, ljuba slovenska duša! kako naopak se še z nami godí. Da Slovenec le vé, kaj moli ali pôje — — druziga mu ni treba razuméti!! Ker se je pri slovesnosti pozno na večer tudi zvonilo, so od vsih krajev ljudje skup privreli, v strahu, da v Borovljah gorí.

Iz Istrije 26. listopada. Ni dolgo, kar je Teržaško-Koparsko cerkveno svetevavstvo, nekaj vgodnih knjižic v poslavljenje marljivih učencov tukajšnjim slavjanskim učilnicam razposlalo. Ako ravno je ta mila zvezdica to léto v namenjeni prid tukajšnjiga učitelstva nekaj prekasno zasvetila, je vendar lepa in gotova priča naše prečastite cerkvene vlade, de ni samo, kakor se je že večkrat sumnjevalo in mnogo govorilo, laške stranke, ampak de po glavni zapovedi učenika vsih učenikov vse prebivavce Istrijanske kronovine, med katerimi jih je mende tri dele slavjanskiga rodú pod mile peruti svojiga očastva kliče. Vganjevalo se je in se še vganuje, od kod je neki izšla ta mila zvezdica Istrijanskimu šolstvu? Pretehtaje eno z drugim, bi nar prej utegnilo biti, de od tiste zapusčine (4000 goldinarjev), ktere obresti (200 gold.) je mili oče poprejšnji Teržaško-Koparski škof, goreč Slavjan, v svoji oporoki visokoserčno namenil Istrijanskim Slavjanam za potrebne knjige. Brez de bi pa izvir tega darú dalje preiskovali, ker smo veseli, de smo ga le prejeli, le zaupljivo od radosti prevzeti vprašamo: „Ali ima ta mila zvezdica po vsi njeni svitlobi, kakor je začela Istrijancam vsako léto in v bolj prigodni dobi prisvetiti? — Ali je ne bo spet kak čern oblak samosvojnosti zakril?“ — Ali proč s prederznim vprašanjem, ktero se ne pristoji iskrenosti Naših rodoljubnih in vseljubnih starašinov! — Vprašajmo raj: „Ali se ima skoraj še druga zvezdica, te sestra, pod bistrim in visokim čelam slavjanskiga življenja v Avstrii*) prikazati?“ Človek z enim samim očesam je na pol slep, tako de še to, kar vidi, od sramote prevzet, de nima dveh očes kakor drugi, nič prav ne vidi, in se še raj skrije, kakor v družbi prav videčih gleda, ali si pa neravno očale na nos obeša, ter se spakuje, de ni nobenimu podoben. Druga zvezdica pod čelam Avstrijansko-slavjanskiga življenja je po ravnopravnosti sveta in po Božji in cesarski postavi in vstavi dodelena pravica, naš materni jezik v c. k. pisarnicah pisati, kar se pa še po Primorskim, akoravno se od nekdaj Avstrijansko-ilirska in ne Avstrijansko-laška deržava imenuje, sanjati ne smé. Spregledali smo po milosti dvojih cesarjev in ministrov, de materinski jezik je pervi in nar močnejši pomočnik narodske omike in nar varniši bramba narodskih pravíc, — ali v pisarnicah se nič tega ne vidi. Kaj je boljši, preljubi Slavjani! ali nikdar viditi, ali pa z enim očesam spregledati, in pa spet neusmiljeno oslepiti? Stranski.

Novičar iz Ljubljane.

Predvčerajšnjim je odgovoril minister kupčije Ljuljanskimu županijskimu odboru, de ga je zahvalno pismo, ki mu ga je on zavoljo peljanja železnice čez Ljublj. močirje in čez Kras poslal, prav serčno razveselil, in de z veseljem iz tega spozná, de novi odbor obstojí iz previdnih in domoljubnih mož. Pretekli teden se je naenkrat govoríca po mestu razširila, de je poterjenje gosp. Ambroža že iz Dunaja prišlo. Desiravno se to dosihmal še ni zgodilo, ker je čas še prekratek, vunder ne dvomimo, de smemo o kratkim nar vikšiga poterjenja pričakovati; gosp. Ambrož, ki je gori imenovano zahvalno pismo na Dunaji g. ministru sam podal, je bil od gg. ministrov notranjih oprav in kupčijstva posebno prijazno sprejet. — Natis slovenskida beríla za 1. gimnazijalni razred je dognan. — O Božiču pride neki g. Šmidl spet v Planino, ondašnje podzemeljne jame preiskovat. Gosp. Freyer gré pa še pred tjè.

*) De slavjanske učilnice v Avstrii ne zdajajo, je edini vzrok, de jim pisarnice časti in hasni ne dajo. Pisatelj.

Novičar iz mnogih krajev.

Vihár vojske med našo in Prusko vlado je potihnil. Čeravno se še nič prav gotoviga ni zvedilo, kako sta se perva ministra naše in Pruske vlade v Olomucu, kjer sta se 28. in 29. protečeniga mesca snidila, zastopila, se vunder toliko sliši, de sta se v poglavitniših rečéh tako zedinila, de ne bo vojske med Estrajham in Prajsam, čeravno so bile že strune na obéh straněh silno napéte. Pretekli teden, pred shodam téh ministrov, je že vse mislilo, de bo vojska; ceno srebra so denarničarji že na 50 dognali! vse je bilo v strahu, kaj de bo. Čeravno barantači z denarji ceno srebra brezvestno povzdigujejo in ponižujejo, kakor jim dobiček kaže, se je vunder tudi govorilo, de sta dva Dunajska časnika (Oest. Correspondenz in pa Lloyd) od kterih se misli, de sta z vikšimi gospodi v zavezi, veliko tega kriva bila, de je cena srebra tako poskočila, ker sta strašen šum vojske zagnala, de je že vsak mislil streljanje topov slišati. Zdej se je hvala Bogú! ta hrup spet umiril, cena srebra je spet nazaj šla, in vsaki dan se bo mende za gotovo zvedilo, de se Prajs in Estrajh ne bosta vojskovala. Barantanju z denarjem v okom priti, je prišla te dni ojstra prepoved, de nihče ne sme ne s kufrenim pa tudi ne s srebernim drobižem (Scheidemünze) barantati; kdor bo v tem zasačen, bo mogel nar menj 50 gold kazni plačati.

Naznanik zavolj živinozdravilstva.

Ker se je te dni spet več naročnikov na živinozdravilstvo oglasilo, in ker nas znani in neznani prijatli iz mnogih krajev spodbadajo, de bi tega dela nikakor ne opustili, marveč čas naročila še saj do konca tega léta podaljšala, ker se po kmetih take naznanila, le počas razširjujejo, damo na znanje, de sva rada pripravljena, tem vošilam vstreči in čas naročila do konca tega léta podaljšati.

Gosp. Janez Hladnik iz Černiga Verha želí, de bi se gosp. župani vsih slovenskih sosesk za to reč krepko potegnili, in de bi si vsaka županija za svojo bukvarnico ene take bukve naročila, ki jih bo imela za svetovavca v živinskih boleznih, in jih po soseski posojevala, ki jih bo potreboval. Nama se ta misel kaj dobra zdí, in ker naji je gosp. Hladnik za razglasilo tega nasveta spodbodil, ga dava rada sploh na znanje. Dr. Bleiweis in Dr. Strupi.

Cena kruha in mesá v Ljubljani mesca grudna.

Ker se na podlagi žitne cene poprejšnjiga mesca zamore za pričijoči mesec vagán (mecen) pšenice na 4 gold. 51 krajc. in 3 vinarje — reži na 3 gold. 32 krajc. in 1 vinar ceniti, mora po postavi v Ljuljani ta mesec vagati:

žemlja za 1 krajc. iz nar lepši bele moke	4	lote	in	2 kvintelca
» » » » » slabeji bele moke	6	»	»	1 »
hleb kruha iz nar lepši pšenične moke za 1 groš	13	»	»	2 »
» » iz slabeji pšenične moke za 1 groš	18	»	»	3 »
» » iz rèžene moke s četertinko pšenične zmešane za 1 groš	29	»	»	2 »
» » soršičniga za 1 groš . . .	29	»	»	1 »

Govéjiga mesá funt veljá 10 krajc.

Kdor se po ti ceni in vagi ne ravná in slabeji blago prodaja, bo po obstoječih postavah ojstro kaznovan.

Ljublj. mestna gosposka.

Natiskar in založnik *Jožef Blaznik v Ljubljani.*